

prima instanță: Iu. Țurcan
instanța de apel: L. Bulgac, M. Guzun și N. Craiu

Î N C H E I E R E

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Boris Scrob,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Boris Scrob
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „East Auto Lada” cu privire la
încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2014, prin care a fost
respinsă cererea de apel declarată de Boris Scrob cu menținerea hotărârii
Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 17 decembrie 2013,

c o n s t a t ă :

La 22 martie 2012, Boris Scrob a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „East Auto Lada” cu privire la
încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 21 noiembrie 2008 a fost
angajat în cadrul Societății cu Răspundere Limitată „East Auto Lada”, în funcție de
maistru, cu un salariu lunar în mărime de 2200 lei.

Odată cu încheierea contractului individual de muncă dintre Boris Scrob și
angajator, a fost semnat și contractul cu privire la răspunderea materială deplină a
salariatului.

Menționează, reclamantul, că la sfârșitul lunii septembrie a anului 2009 s-a
adresat pîrîtului cu cerere de demisie, care a fost refuzată în primire de către ultimul.

La 05 octombrie 2009, Boris Scrob, repetat a înaintat în adresa angajatorului
cererea de demisie din funcția deținută din cadrul întreprinderii.

Pîrîtul a primit respectiva cerere, numind efectuarea inventarierii la depozitul
unde lucra salariatul reclamant.

Afirmă, Boris Scrob, că în urma efectuării inventarierii i-a fost comunicat că
s-a depistat un neajuns în sumă de 8183,91 lei, care va fi reținut din salariul
reclamantului.

A indicat reclamantul că inițial nu a recunoscut respectivul neajuns de pe urma inventarierii efectuate, însă, în situația creată, și-a dat acordul la reținerea din salariul său a sumei de bani formată fictiv în mărime de 8183,91 lei.

La 13 noiembrie 2009 a fost emis ordinul nr. 395/Y cu privire la demiterea lui Boris Scrob din funcția deținută.

Reclamantul a menționat că începând cu data demisiei sale și pînă la 27 noiembrie 2009, regulat s-a prezentat la administrația pîrîtului în legătură cu colectarea semnăturilor indicate în foaia de învăluire.

Consideră, Boris Scrob, că pentru faptul că foaia de învăluire nu i-a fost semnată de către toate persoanele, dînsului i-a fost refuzat în eliberarea carnetului de muncă.

La 06 ianuarie 2012, reclamantul s-a adresat cu o cerere în adresa pîrîtului solicitîndu-i eliberarea carnetului de muncă și achitarea salariului pentru tot timpul absenței forțate de la muncă.

Cererea lui Boris Scrob a fost parțial satisfăcută prin eliberarea la 11 ianuarie 2012 a carnetului de muncă.

Cealaltă pretenție a fost refuzată de către pîrît.

Ținînd cont că reclamantul este dator angajatorului cu suma de 2845,33 lei, suma prejudiciului pentru reținerea ilegală a carnetului de muncă constituie 54354 lei.

Solicită, Boris Scrob, încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „East Auto Lada” în beneficiul său a salariului mediu pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 13 noiembrie 2009 – 10 ianuarie 2012, în mărime de 54354 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 17 decembrie 2013, acțiunea înaintată de Boris Scrob a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2014, a fost respinsă cererea de apel declarată de Boris Scrob cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani municipiul Chișinău din 17 decembrie 2013.

La 08 august 2014, Boris Scrob a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 13 iunie 2013, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 03 iunie 2014 (f.d. 138).

La dosar nu sunt probe care ar confirma cînd a fost recepționată decizia menționată de către părți.

Astfel, recursul declarat la 08 august 2014 se consideră depus în termen.

Recurentul, Boris Scrob, în motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat normele de drept procedural și material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 15 septembrie 2014 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 09 octombrie 2014, partea a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului declarat de Boris Scrob.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Boris Scrob, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Boris Scrob, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Boris Scrob se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru